

ΤΩ:
ΙΩΑΝΝΗ ΜΕΝΑΓΙΑ,

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ,

ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ
ΤΑΣ ΩΡΑΙΑΣ ΤΕΧΝΑΣ,

ΣΧΟΛΑΡΧΗ ΔΕ
ΤΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ ΛΥΚΕΙΟΥ,

ΤΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΤΑΥΤΑΣ
ΤΩΝ ΕΥΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΠΩΝ

ΑΠΑΡΧΑΣ

ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΑΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Δάντης εἶναι εἷς ἐκ τῆς περιχλεοῦς χορείας τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Βιργιλίου, τοῦ Σαικσπήρου. Ἐκ τῆς μεγαλουργοῦ αὐτοῦ φαντασίας τρεῖς κόσμοι προῆλθον, ἡ Κόλασις, τὸ Καθαρτήριον, καὶ ὁ Παράδεισος, σίτινες πρόκεινται ὡς δείγματα τῶν ὑψηλοτέρων πτήσεων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Πρὸς τί νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς ἐπαίνους τῆς Θεσπεσίας Κωμωδίας τοῦ ποιητοῦ; οἱ αἰῶνες τῶ ἐπλεξαν τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης σέφαννον, καὶ οἱ αἰῶνες μᾶς ἀπαλλάττουσι τοιούτου ἔργου.

Ἐξάλλοι, φοβεραὶ, σπαραξικάρδιοι σκηναὶ τοῦ ὑποχθονίου κόσμου, παριστῶσαι τὸν πονηρὸν καὶ κακοῦργον βασανιζόμενον, κατασπαραττόμενον, στρεβλούμενον, ἐκδηλούμεναι δι' ὕφους γοργοῦ, ἐνεργητικοῦ καὶ δραστικοῦ μέχρις ἐσχάτης ἐνίοτε τραγικότητος, ταῦτα διακρῖνους τὴν Κόλασιν. Ἡ Κόλασις εἶναι τῆς Τέχνης ἀπαράμιλλον προῖόν. Οὕτω διὰ πολυειδῶν μὲν γνώσεων διαποικιλλόμενον, ἀμα δὲ ὄν οἰσνεὶ ζῶσα εἰκὼν τοῦ ἐπαξίως ὑπὸ τῆς Θείας Δίκης τιμωρουμένου ἐγκλήματος, τὸ ποίημα εἶναι πρὸς τούτοις καὶ τοῦ νοδὸς διδακτικὸν καὶ τῆς καρδίας διαπλαστικὸν, καὶ ὡς ἐκ τούτου λίαν περιπούδαστον.

Ἐκ τῶν ἀρετῶν τοιαύτου ἔπους θελχθέντες, ὀρμηθέντες δὲ ἅμα καὶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ κοινωνήσωμεν αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς ἀγεύστους τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου, ἐξεληλίσταμεν ἐμμέτρως τὰ πέντε πρῶτα ἄσματα τῆς περὶ τοῦ ἁλογοῦ Κόλασεως τῶν ὁποίων μόνων, πρὸς τὸ παρὸν, τῆν ἰδημοσίευσιν ἀγγέλλομεν.

Τὸ κείμενον τῆς μεταφράσεως θέλουσι παρακολουθεῖ
ἐξηγητικά, ἱστορικά καὶ φιλολογικά σημειώσεις, θέ-
λει προταχθῆ ὁ βίος τοῦ ποιητοῦ, καὶ ὀλίγα τινὰ περὶ
ποιήσεως, εἰς δὲ τὸ τέλος προστεθῆ ἀλφαριθμητικῶς τῶν πε-
ριεχομένων πίναξ.

Βεβαίως ἔπρεπεν εἰς ἄλλον ν' ἀφήσωμεν τὴν πρωτο-
βουλίαν τῆς μεταφράσεως τηλικούτου ἔπους, μήπως,
διὰ τῆς ἡμετέρας μεταγλωττίσεως, ἐπισφραγίσωμεν τὴν
ἀλήθειαν τῆς ῥήσεως

traduttore traditore.

Τὴν τόλμην ἡμῶν ἀναγνωρίζομεν· ἀλλὰ καὶ ἐὰν φω-
ραθῶμεν παραμορφόνοντες πού τὴν Κόλασιν τοῦ Ἰτα-
λοῦ ποιητοῦ, πλὴν καὶ κατὰ τοῦτο δὲν θὰ ἡμεθα ἀλυσι-
τελεῖς, καθότι θέλομεν κινήσει δεξιώτερόν τινα κάλαμον
εἰς ἐπισκευὴν καὶ ἀνόρθωσιν τοῦ ἀκρωτηριασθέντος ἀρι-
στοτεχνήματος.

Τὸ ὄλον τοῦ συγγράμματος, συγκείμενον ἐκ φύλλων
τυπογραφικῶν ἕξ περίπου, καὶ τυπούμενον ἐπὶ ἐκλεκτοῦ
χάρτου, τιμᾶται σελλινίου ἐνὸς ἡμισυ.

Ἐν Ἀργυροπολίῳ Κεφαλληνίας, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1864. Ε. Ε.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ.

Ἐκ τῶν προνομιούχων ἐκείνων ὄντων, τὰ ὅποια ὀ-
νομάζονται Ποιηταὶ, εἰς εἶναι καὶ ὁ Δάντης.

Τὴν Κόλασιν τοῦ πρό πολλοῦ διεξερχόμενοι, εἰς
πολλὰ μέρη αὐτῆς ἐσταματήσαμεν, διὰ νὰ διῶμεν διὰ
τοῦ σκοτούς τὰς εἰς τὸν ὑποχθόνιον ἐκείνον κόσμον δια-
δραματιζομένας αἰωνίως σκηνας. Τοιαῦται ξένα εἰς τὰ
ὄμματά μας σκηναί, τοιαῦτα ξένα εἰς τὰς ἀκοάς μας
ἀκούσματα συνησθάνθημεν βαθεῖαν νὰ ἐγχαράξωσιν εἰς
τὸν νοῦν μας τὴν ἐντύπωσιν.

ὑπὸ τοιαύτης κατεχόμενοι ἐντύψεως, ἐξ ἀκαθέ-
κτου δέ τιнос πρὸς τὴν Θεότητα Ποίησιν ὀρμῆς καὶ λα-
τρείας ἐμφορούμενοι, πειθόμενοι δὲ ἅμα καὶ ἐκ τῆς
ιδέας, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ προγονικοῦ Παρνασοῦ, οὐχ ἤτταν
δὲ καὶ ἐκ τοῦ ξένου τὰ νάματα πρέπει νὰ συγκαταρρέυ-
σωσι, διὰ νὰ ποτίσωσι τὸ νεόφυτον δένδρον τῆς νεωτέ-
ρος ἔθνικῆς ἡμῶν φιλολογίας, ἐκ τούτων λέγομεν ὀρμώ-
μενοι συνησθάνθημεν γεννωμένην εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμίαν
νὰ κοινωνήσωμεν, καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας γλώσσης, τὰ φο-
βερὰ τῆς Κολάσεως θεάματα, καὶ τὰ ξένα καὶ σπαραξι-
κάρδια τοῦ σκοτεινοῦ ἐκείνου κόσμου ἀκούσματα. Τοσοῦ-

ἸΑΚΩΒΟΣ ΠΑΛΛΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑΡΧΗΣ ΜΕΝ ΤΗΣ Ἰταλικῆς φιλολογίας εἶναι
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΡΝΑΣΟΥ
ὁ Δάντης, ἀπόστολος δὲ ἀφ' ἑτέρου εἰς τοὺς Ἕλληνας ὡς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥ ΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. ΣΔ. 0048

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ